

EPITAPHIVM
VVOLFGANGO
LAZIO CÆSARIS FERDI-
NANDI CONSILIARIO ET HI-
storico, Medicinarum Doctori, Professori ac
Superintendenti dignissimo,

Scriptum à

Paulo Fabricio Cæsar. Mathem.
Medico Doctore.

LAZIVS à Latijs, Graijs, & Teutonis orbe
Cognitus, in patria est hic tumulatus humo.
Qui sæpè à seuis alios medicamine morbis
Restituit, vitæ se nequit ille sue.
Historiæ famam sed pluribus ille recondit
Viuacem, viuit cum quibus ille simul.

A L I V D.

BARTHOLOMÆI REISA-
CHERI MEDICINAE DOCTORIS,
Rom. Cæs. Maiest. aulici Hospitalis Physici, &
Vniuersitatis Viennensis Mathematici.

SI Medicina queat seu e vim pellere mortis,
Sive sit ingenij, sive sit artis opus;

Lazius

*LAZIVS ingenij donis præclarus & arte,
 Vidisset vitæ secula multa suæ.
 Si pietas, si prisca fides, si candida virtus,
 Frangere Parcarum iura seuera queat:
 LAZIVS ecce pius, fidus, virtuteq; clarus,
 Rupisset Stygiæ iura seuera Deæ.
 Ast immortales qui multos fecerat olim,
 Nunc quoq; mortali sorte peremptus obijt.
 Ille iacet tumulo, sed adhuc hoc vivit in orbe,
 Funere non nomen, non bona fama perit.
 Hæc peperit scriptis, multo tulit ista labore,
 Dum solers tantam colligit historiam.
 Sedulus & Veterum quum sic monumenta reuoluit,
 Prodit & in lucem quæ latuere prius.
 Hunc igitur nobis meritò lugemus ademptum,
 Qui fuit Austriacæ splendor, honorq; scholæ.*

AD TVMVLVM

D. D. LAZII IOAN.
 SAMBVCS.

*LAZIVS historica, Phœbea & laude perennis,
 PETRE tibi hic sacra contumulatur humo.
 Non solum patriæ studijs, & Apollinis arte
 Seruiuit, toti notior ille polo est.
 Et licet haud fuerit, te extra, Germania felix,
 Complexus tamen est cuncta labore memor.*

Condi-

Condidit Austriadum res gestas, Græcia nuper
 Te quoq. perpolijt, Vindobonamq. suam.
 Romulidum est ausus mores ac bellica signa,
 Gentesq. ut migrent ille notare stylo.
 Caesaris Historicus FERDINANDI, consilijq.
 Conscijs, hanc præses rexit honore scholam.
 Eximij deflet meritò vrbs nunc funus alumni,
 Et queritur iacta tristis Apollo lyra.
 Non tamen exstinguet, quamuis obliuio sera
 Viuet, & æternum tot monumenta canent.
 Quin potius ridet, miratur & incola cæli,
 Hæc imis adeò posse placere locis.
 Nil Superis maius, nil purius, illa tuentur,
 Quos alit haud vani spes memoranda Dei.

E I V S D E M.

Λάζις ἰντρὸς καὶ ἅμ' ἰσόεικ' σοφὸς εἶδεν
 Πολλὰ, γράφων πλείω, πᾶγκαλα δ' ἔξεμαθεν.
 Τῶν συγίων ὑὲς ἀδύτων, δῆνοῖς καμάτοισιν
 Εὐθὺ μαρτυρομένης σῶσεν αἰὲ φανέως.
 Γυμνασίᾳ πρὸς αὖ, μεγάλῃ βαλληφόρῳ λῶτε
 Φερδινάνδῃ, τάφῳ δ' ὅς ἐστι σμικρὸς ἔχθ.
 Ἡδυεπὴς, καὶ ζωγραφίας ἑμπρὸς ἀγανῶς,
 Θαῦμα πλεῖν κόσμῳ πάσι δ' ἡδὲ κλέῳ.

C

Μνήμα-

Μνήμα' α καλὰ λιπὼν πᾶσιν, καρπύσῃ μεγίστη,
 Εσθλὸι δὲ λῖπεν σύμβολον θυμῷ.
 Ἄξι' ὧ μακροῦς ζωῆς, ἀλλ' ἔχθ' ἀπέσθ' ἡμετέρων
 ἡθῶν τῶν, ἔτυχε πῖλε.
 Οὐ χεὶρ τὴν ἐσθλὴν κλαίειν, λαμπρὴν λαχόντας
 Αἰνὰς τιμῆς, εἰς γ' Ὀλυμπον ἔβαν.
 Πᾶντες μιν τῶν τιμῶν σὺ φρονεῖς ἀνδρες,
 Ὅλνται ἐκδ' μὴ' ὄνομ' αὐτ' ἐσάει.
 Ἐν κοιλίᾳ Αἰθέρᾳ κεῖται γλυκὺς ὕπν' ἔχ' ἄνθρωπος
 Χεῖρ' ἐτεῶς ζωῇ σέο δίδοντ' ἔχ' ἄνθρωπος.
 Αἰδοῦναι ἔσθ' ὅτι γ' ἐκ κόσμου πάντες ἐσθ' ἄνθρωποι,
 Οὐ φιλεῖ χεῖρ ὅτι γὰρ μέλαινα γόνον.

E I V S D E M

Hic LAZIVS verum decus
Situs Viennæ est maxumæ.
Hoc mortuo silent lyræ,
Præses Medelæ & Phœbus : at
Scriptæ vigent perenniter
Res Austriæ, tanti stylo
Viri, domus quem cœlitum
Fouent, alunt suauibus,

Curet

Curet minus iam vt infera.
 Precare fausta tu ossibus
 Iungantur vt lætè suæ
 Animæ: resurgas sic quoque
 Lector, pius Diuûm choro.

IN OBITVM CLARISS. VIRI
 D. VVOLFGANGI LAZII,
 MEDICI ET HISTORICI CAE-
 sarei, &c. de Republica & bonis studijs
 optimè meriti.

LAZII s historiae Princeps, Phœbiq; sacerdos
 Occidit, emerito soluite iusta seni.
 Soluite Caesarea quotquot floretis in aula,
 Soluite pars Clarie summa vel ima scholæ.
 Hic vbi doctrinæ simul & virtutis alumnos
 Austriadum semper protegit ala Ducum.
 Nam vestri pius ille senex studiosus honoris
 Sustinuit curas nocte, dieq; graues.
 Quid loquar innumeram, monumenta tot edita, gazam?
 Aequant quæ magnas laudibus Iliadas.
 Siue quibus patriæ, patriæ seu clara parentum,
 Sen noua, seu lucem fama vetusta tenet.
 Heu superant monumenta viri: tamen optimus autor,
 Ille sub obscuro nunc iacet vmbra solo.

Præsidium iacet ab docti quàm grande Lycei,
 Præsidium doctis, quàmq; fidele bonis.
 Experti dicent alij, grataq; patronum
 Voce, animoq; memor testis & ipse colam.
 Illum tot proceres miro coluere fauore:
 Ante alios procerum fonit & ipse caput.
 Sydereus diuo FERDINANDVS pectore Cæsar
 Sceptra polo qui nunc nobiliora gerit.
 Cuius in exequias modò dona suprema parabat,
 Cæsaris in laudes & noua multa noui.
 Fata vetant, superi dixit Rex altus olympi:
 Sat per te patriæ, Cæsaribusq; datum.
 Fessus es: accedant alij florentibus annis,
 Qui iam deinde nouo Cæsare digna canant.
 Illi Mæonides, illi sit Liuius alter:
 Tu comes emeriti Cæsaris emeritus.
 Dixit, & adiunctum regnis fœlicis olympi
 Fernandi vultus pertulit ante pios.
 Hic LAZI nunc illa canis, quæ digna peregit
 Cæsar, & æternum testis es ante Deum.
 Ille tibi placidos effundit rursus amores,
 Et tecum dulci vescitur ambrosia.
 Nos tamen, orbatos tua quos tutela reliquit,
 Vrimur, heu nostra tu rate Typhis ubi es?
 Parce dolor: sunt, & venient, qui deinde carinam
 Tutentur forti, sustineantq; manu.

Interea

*Interea has lachrymas, atq; hæc lugubria dona
Pro meritis LAZI fer venerande senex.*

IOANNES SECCERVITIUS

ALIVD EPICEDION
EIDEM A' MAGISTRO CHRISTO-
phoro VVidmanno, Poëseos Professore ordi-
nario, gratitudinis ergo scriptum.

SI mihi parua foret facundæ gratia lingue,
Quæ posset numero verba sonare graui,
Nunc mœstis canerem, LAZI, tua fata querelis,
Extremum soluens hoc pietatis opus.
LAZI præstantium decus immortale virorum,
Cuius Teutonico fama sub orbe viget.
Qui simul historiæ scriptor, Medicæq; peritus
Artis, ab hoc duplici nomine clarus eras.
Eloquioq; potens Regum memoranda notasti
Facta, vel Austriadum stemmata clara Ducum.
Multa vetustatis, pressi, monumenta, libelli,
Per te cœperunt luce nitere noua.
Per te Gymnasium cœpit clarescere laude,
Et meritum celebris nomen habere scholæ.
Ingenio magnus, pius, & syncerus in omnes,
Omnibus hac etiam parte colendus eras.
Scilicet ingenium tot scripta volumina produnt,
Historias veterum dum canis, atq; nouas.

Sed mens prompta bonis, ac officiosa voluntas,
 Innumeris passim nota fuere viris.
 Ipse etiam testis grata te mente patronum,
 Dum subit è nostro spiritus ore, colam.
 At quia nostra tuas non æquant carmina laudes,
 Prudens de multis desino pauca loqui.
 Pro meritis posset tibi non nisi LAZIVS alter
 In laudes digno fundere verba stylo.
 Interea tua, care senex, notissima mundo
 Nomina, posteritas marmore sculpta leget.

EPI TAPHIVM.

LAZIVS hac PETRI sacrata conditur æde,
 Qui quantus fuerit, publica scripta docent.
 Cesaris Historicus, Phæbea Doctor in arte,
 Extremum vixit clarus ad vsq. diem.
 Hoc schola nostra decus meritò iam luget ademptum,
 Hoc decus amissum nobilis aula dolet.
 Ille tamen dominum vitam, & morte secutus,
 Fernando, in cælis, nunc quoq. carus, agit.
 Condita sub tumulis, placideq. sopita quiescunt
 Corpora, & assueto fessa labore carent.
 Donec postremæ veniat tuba nuncia lucis,
 Tum vita indutus surget uterq. nova.

E P I C E D I O N

IN OBITVM NOBILIS
ET MAGNIFICI VIRI, DOMINI
VVLFGANGI LAZII, sacrae Cæs. Maieſt. Con-
ſiliarij, Historici, & Medici, nec non peruetuſti huius
celeberrimi Archigymnaſij Vienneniſis Superinten-
dentiſ digniſſimi, &c. è calamitoſo hoc vitæ
ergaſtulo in CHRISTO clemen-
ter euocati.

PETRE fores aperi celfi reſerator olympi,
Ianitor ô clauſas fideris abde fores.
Cuius enim corpus pheretro miſerabile molli
Cernimus impoſitum, LAZIVS ille fuit.
LAZIVS hiſtoriae Princeps ſub Cæſare magno
FERDANDO, quorum viuit vterq, DEO:
Heu lachrymoſa dies, heu temporis aſpera duri
Omina, portendunt quæ mala ſepè bonis.
En tantum deſlere virum Sapientia, tantum
En doctrina virum ſepè vocare iubet.
Vt redeat virtus, repetita luce ſub auras,
Et pietas fidei conſociata monent.
Quid loquar, vt noſtri laudata columna Lycei
Illum ſub vitæ priſtina iura vocent?
Quid? generoſa ſenem quàm Cæſaris aula, decusq;
Nobilis hoc ſceptri ſepè redire petat?

Aula

Aula dolet, Phœbusq; gemit, gemit aula, doletq;
 Pieridum lachrymas fundit & ordo suas.
 O' dignum longæua virum pertingere secla,
 Nestoris & seros enumerare dies:
 Hic Superattendens (quo non vigilantior alter)
 Hic nostræ fuerat gloriæ prima scholæ.
 Qui potuit ius omne manu defendere fida,
 Ius tua quod spectat, Phœbe, theatra datum.
 Qui vacuata suis replendi æraria curis
 Musarum, semper sedulus autor erat.
 Est aliquid certè sublimia sceptrâ referre
 Habsburgæ gentis, Cæsareiq; chori.
 Est quoq; non minimum viuaci cuncta colore
 Oppida in Austriacis edere posse locis.
 Grandia tu siquidem videas monumenta, sonoro
 Historicus poterat quæ perarare stylo:
 Euoluasq; libros, totus mirabere certè,
 Sub lucem cufos quos piè Cæsar habes.
 Scripta referta bonis gemmis dignissima cernes,
 Occurrent oculis qualiacunq; tuis.
 Siue Antenoridis turgentia flumina, siue
 Vatis eas quoddam per retonantis iter.
 Hæc igitur potuit præstare vir ille, supremi
 Quem legit impositum funeris urna capax.
 Qui Machaonia fuerat licet arte peritus,
 Inq; tuis cultus, doctæ Galene, libris:

Non

Non fugisse tamen volitantia spicula mortis,
 Nec poterat Parcae tela cauere fer.e.
 Sic quia natur.e sua munia reddere fas est,
 Reddere sic superis vitam, animamq. decet.
 Sic nobis omnem mors effera demit honorem,
 Et facit, vt tandem, qu.e viguere, cadant.
 PETRE fores aperi celsi reserator olympi,
 Saluus vt hic, & ouans LAZIVS astra petat.

EPITAPHIVM.

HOC iacet impositus tumulo, quem mersit acerba
 Morte dies, Medicæ LAZIVS artis honor.
 Cesaris Historicus generosam ascitus in aulam
 Consilio nostros inuit & arte Duces.
 Quo reflorescens Superattendente Lycæum
 Aurea gaudebat tollere ad astra caput.
 Huius in excessum vitæ, fælicis olympi
 Gaudia leta precor, sidereumq. thronum.

Andreas Charopus Au-
 strius faciebat.

ALIVDEIVSDEM.

Κεῖται ὁ ἱππεὺς πολλῶν ἀντάξι' ἄλλων,
 Λάξι' ἐν μέσαις εὖ αἰετὶ φημορρί'·
 Ἰχέουσα ὃ αἶσα μὴ εἰς φείδεσ' αἰδέω
 ἠδ' ἐκασιγνήτη ἤθελε δαιμονίων.

d

"ΑΜΘ

Ἄλγ' ἔθηκε μέγαν πᾶσ' ἀνθρώποις, θανάτῳ
 μῆνιν, ὃφ' ἧς εἰμὲν πάντες αἰέγε, θεός.
 Φεύγε ἐκείνο κακὸν καί περ πόδας ὤκως, ὃ ἄρ' ῥεν,
 Ἐὶ δύνασαι θανάτῳ φεύγ' ἄπο, ἀλλὰ μὴ οὔ.
 Τένεκα καὶ ζόντων ἡμῶν ἔχειρας ἀφῆξα,
 Ἐσὶ γὰρ ἐν τέτῳ πάντα, ἃ γαῖα ἔχει.
 Οὐν διὰ μοῖραν ὁδὸς πρὸς Ὀλύμπια δώματ' αἰετ',
 θήσκοντες ζαθεῶν πρὸς θεότητα ἄγ' ἔ.
 Αὐτόσε ἦλθε γέρον ὄγε Λάζι' αὐτόσε ἦλθε,
 πρὸς πατρὸς αἰδία Λάζιος ἦλθε ἔδραν.
 Σύμπνο' ἦν ὡδ' αὖ Φερδινάνδῳ τῷ Καίσαρι σεπλῷ,
 καὶ ὡδ' αὖ ἐγγένεσσι, μακρὰ βίονα, τέοις.
 Καίσαρ' ἰσορίαστε καὶ ἔργματα πολλὰ ἔγραψε,
 Συὺ σπεδῇ, πολλῶ καὶ πονῶ, ἠδ' ἔπι δι.
 Πρὸς τοῖσι καὶ αἰμ' ἐγρήσων μὲν Ἐπίσκοπος ἦεν,
 τῶν σκηπτεῶν ἀγῶν ἡμέτερος κρατέει.
 Νῦν δ' ἐπαρ' ἀθανάτοισι θεοῖς, μέγαλ' ἐν Ὀλύμπῳ,
 καὶ χορῶ ἀγγελικῶ ζῶς πάρα ἠδὲ πίδα.
 Ἐνθάδε συὺ μακάρεσι ἱερὴν πόλιν ὀλβί' ὀκλεῖ,
 ἦν αὐτὸν δόσκει πρὸς ῥατρεπῆσι θεός.

Andreas Charopus Au-
 strius faciebat.

SEQVVN-